

OD TU IN TAM

E-NOVICE

ŠTEVILKA 10

LETO II

APRIL 2011

UNIVERZA ZA TRETJE ŽIVLJENJSKO OBDOBJE PRI DRUŠTVU UPOKOJENCEV ŠKOFJA LOKA

VSEBINA

OD TU:

Marinkina knjižnica	1
O škofu, mostu in starem gradu	2
Naš izlet na Planico	2
Pikado	3
Čaj ob petih	3
Strelstvo	3
Mavrica	4
Najnovejše iz športa	4
Dober odziv	4
Vabilo v Kobarid in Kolovrat	5

Gremo na pot	5
--------------	---

OD TAM:

Kulturna dediščina	8
Cerknica	9
Teden dni na Poljskem	9
Čestitka	10
KORISTNI NASVETI	
Ali ste vedeli?	10

MARINKINA KNJIŽNICA

Ponedeljek od 14.30 do 16.30 ure, sreda in petek od 11. do 13. ure.

4. DAN ODPRTIH VRAT MARINKINE KNJIŽNICE

Prostovoljci, ki delamo v Marinkini knjižnici, vabimo na prireditve ob dnevih odprtih vrat.

V četrtek, 19. 5. 2011, ob 10. uri nas bo obiskal pisatelj Ivan Sivec, ki se bo z nami pogovarjal o svojem delu. Ob tej priložnosti boste lahko kupili tudi njegove knjige. Pisatelj Ivan Sivec je vodilni pisatelj naše letošnje bralne značke. Ob tej priložnosti bomo pridnim bralcem podelili priznanja.

V petek, 20. 5. 2011, ob 10. uri bo urica pripovedovanja. Udeleženske študijskega krožka umetnost pripovedovanja bodo predstavile mite in legende iz knjige Kamniti most loškega rojaka, Lojzeta Zupanca.

Obiskali nas bodo varovanci VDC Kranj, enota Škofja Loka.

Dogajanje obeh dni bosta spremljali priložnostni razstavi: v galeriji Hodnik bomo predstavili naše aktivnosti, svojo ustvarjalnost pa bo predstavila naša članica Angelca Štanta.

Vabljeni!

PREGLED DOGAJANJA V APRILU

OD TU:

O ŠKOFU, MOSTU IN STAREM GRADU

Veronika Hartman

Lani septembra je Loški muzej izdal strip z gornjim naslovom. V njem so zajete tri loške pripovedke, vzete iz zbirke Kamniti most, avtorja Lojzeta Zupanca. Ilustracije za ta strip sta narisala Matjaž in Jelena Bertoncelj.

Letošnje leto je posvečeno prostovoljstvu. Tudi člani univerze radi sodelujemo pri različnih prostovoljnih akcijah. Tako se je med Loškim muzejem in Univerzo za tretje življenjsko obdobje porodila ideja, da bi konverzacijski krožek pri UTŽO prevedel gornji strip v angleški jezik. Loški muzej bi ta strip v angleščini ponudil osnovnim šolam.

Vsi člani krožka so se takoj navdušili nad idejo, da bi sodelovali pri prevajanju. Na začetku je bilo kar nekaj zaskrbljujočih misli ali smo člani dovolj usposobljeni, da se lotimo tega dela. Eno je pogovarjati se v angleščini o vsakdanjih stvareh, tudi če se pri tem delajo kakšne napake, drugo pa je prevesti tekst, ki bo natisnjen in šel v javnost.

Toda začeli smo z delom. Skoraj dva meseca smo vsak ponedeljek skupaj stiskali glave, prevajali stavke, popravljali, si pomagali s slovarjem. Kresala so se mnenja, kako prevesti stare loške besede, ki so značilne za te pripovedke in ki jih je avtor Lojze Zupanc zelo pogosto uporabljal. Zavedali smo se, da je strip namenjen otrokom, da jim mora biti razumljiv, da se ne smemo preveč oddaljiti od avtorjevega teksta in da mora biti slovnično pravilen.

Delo smo opravili. Bila je potrebna še zadnja korektura in jeseni bo Loški muzej izdal tri loške pripovedke v angleškem jeziku.

NAŠ IZLET NA PLANICO - pevska skupina Mavrica

Sonja Dolinar

Čeprav se je to dogajalo na dan 1. aprila, je bilo vse kar bom napisala čista resnica in ni nič izmišljenega.

Nekateri smo startali v vasi Pevno, nekateri pa iz Križne gore. Pohodniki iz Pevna smo se po poti malo krepčali z Rudijevimi piškoti in z dopingom iz Ivinega nahrbtnika. Ni šlo drugače, kot da smo že med potjo malo zapeli. Potem smo nadaljevali s petjem v akustični cerkvi na Planici ob Sašotovi orgelski spremljavi.

Kmetija odprtih vrat »Pr' Brčnk« nas

je prijazno sprejela s svežimi flancati, mi pa smo spet dali na plan tekoče zaloge iz nahrbtnikov. Ker je že prijetno dišalo po hrani, so nas kmalu povabili v jedilnico in še preden je prišla hrana na mizo, so se vrstile pesmi za pesmijo. Vmes je bilo veliko smeha, vicev in sploh veliko dobre volje. Hrana je bila zelo dobra in ponovno smo dobili zagon za petje. Saško nas je pridno spremljal s harmoniko. On nas je tudi edini preizkusil s prvoaprilsko šalo, ko nam je rekel, da se je odločil, da nas bo v bodoče vodil Rudi in ne več on. Ko je videl naše začudene in žalostne obraze, nas je hitro spomnil, da je prvi april. Kuharice se nam kar niso mogle načuditi od kod imamo toliko pevske kondicije in da znamo toliko pesmi. Ugotovili smo, da prepevamo že kar pet ur in še po poti domov nismo mogli biti tiho.

Ponovno smo ugotovili, da so ti izleti v naravo, višek našega druženja, saj si takrat zares damo duška s petjem in dobro voljo. Naši akumulatorji se nam spet napolnijo in brez težav premagujemo vsakodnevne ovire.

PIKADO

V sredo, 6. aprila je naše Društvo v prostorih gostilne Pr` Starman izvedlo pokrajinsko tekmovanje v pikadu.

Tekmovalke in tekmovalce sta v imenu gostitelja pozdravila Julija Jenko in Ivan Hafner.

ČAJ OB PETIH

V torek, 12. aprila je bil naš gost Dario Cortese. Tema pogovora je bila: Užitne divje rastline. Množični odziv naših članov je znova potrdil našo prostorsko stisko. Marinkina knjižnica je dobesečno pokala po šivih.

STRELSTVO

Na regionalnih strelskih kvalifikacijah društev upokojencev Gorenjske, 16. aprila v Kamniku sta si naši ženska in moška ekipa pristreljali prvi mesti.

Ženske so dokaj izenačene pobrale prva štiri mesta posamezno, moški pa so blesteli z izredno lepimi rezultati.

Jeseni nam je zagotovljeno sodelovanje na državnem prvenstvu DU Slovenije.

MAVRICA

V soboto, 16. aprila 2011, je pevska skupina Mavrica nastopila na Srečanju društva invalidov občine Škofja Loka, Železniki in Gorenja vas-Poljane v restavraciji Dijaškega doma v Škofji Loki.

NAJNOVEJŠE IZ ŠPORTA

Ivan Hafner

PLAVANJE: Prvenstvo upokojencev Gorenjske je bilo 16. aprila v Radovljici. Naša številčno oslABLJENA ekipa, nastopila sva le dva plavalca in tri plavalke, se je dobro odrezala. Tretje mesto med sedmimi ekipami je odlično. Pred nami sta Kranj in Radovljica.

NAMIZNI TENIS: V tej disciplini smo se za prvaka Gorenjske pomerili 26. aprila na Jesenicah. Ne brez uspehov. Bili smo kar številčna ekipa šestih moških in treh žensk. Moški smo dosegli dva naslova prvakov med posamezniki in en naslov v dvojicah. Ivko Svoltjšak je zmagal v najstarejši kategoriji članov, Urška Bizjak pa v enotni kategoriji žensk. Med mlajšimi pari sta zmagala Emil Rant in Janez Starman. Z bronom smo se okitili v svojih starostnih kategorijah podpisani, Emil Rant ter Minka Bertoncely in Tončka Celar.

DOBER ODZIV

Zlata Ramovš

Na naše povabilo upokojencem za razstavljanje svojih izdelkov se je prijavilo že kar osem ljubiteljskih ustvarjalcev. Veselo smo bili presenečeni nad tolikšnim številom prijavljenih, kar kaže, da je bila naša zamisel dobro sprejeta. Zato smo menili, da ne kaže čakati na jesen in smo prvima interesentkama že omogočili predstavitev svojih izdelkov. Gospe Ivanka Sluga in Lojzka Bernik sta ob našem občnem zboru dne 31. marca 2011 v Osnovni šoli Škofja Loka-Mesto v spremljevalni razstavi postavili na ogled lepo in bogato zbirko svojih kvačkanih izdelkov - prtičkov, košaric, cvetlic ter novoletnih in velikonočnih okraskov. Razstava je bila prava paša za oči in je lepo popestrila naše srečanje, zato upamo, da je spodbudila še kakšno udeleženko (ali udeleženca) k tej, v sedanjih časih že kar pozabljeni ročni spretnosti. Razstave naših ljubiteljskih umetnikov bodo tudi v prihodnje sestavni del raznovrstnih prireditev našega društva.

Led je prebit, zato upamo, da se nam boste s prijavi pridružili tudi tisti, ki ste doslej oklevali.

Pokličite nas, veseli vas bomo!

VAS POLEG NARAVE ZANIMA TUDI ZGODOVINA?

DU Škofja Loka vabi svoje člane na izlet **v Kobarid in Kolovrat v sredo, 11. maja 2011**

Zbirno mesto: ob 7.45 uri na SEJMIŠČU BIVŠE VOJAŠNICE z odhodom ob 8.00 uri

Program :

Peljali se bomo preko Vršiča, Trente in Bovca v Kobarid, kjer si bomo ogledali Italijansko kostnico padlih vojakov v prvi svetovni vojni v Soški fronti. Pot bomo nadaljevali skozi Idrsko in Livek na Kolovrat. Tam si bomo ogledali tretjo obrambno linijo iz prve svetovne vojne. Po ogledu se bomo zapeljali skozi Volče do Mosta na Soči, kjer si bomo privoščili pozno kosilo. Po kosilu se bomo odpravili proti Škofji Loki, kamor bomo prispeli med 19.00 in 20.00 uro.

Cena : 22 EUR in vključuje avtobusni prevoz, ogleda, kosilo ter administrativne stroške priprave.

Prijave sprejemamo v pisarni društva vsako sredo in petek od 9. - 11. ure do zasedbe avtobusa, zato pohitite s prijavo!

Informacije na GSM št. **040 85 72 73** – Danica Celestina.

GREMO NA POT

Borjana Koželj

Marsikdo od nas se je v mladih letih vsak dan vozil z vlakom v šolo in tako smo veliko časa preživel na vlaku. Pogosto smo izkoristili čas za prepisovanje domačih nalog, marsikdo se je edino takrat učil, vsi pa smo se zabavali, klepetali, se spogledovali. Sama sem se še v študentskih letih veliko vozila z vlakom, tako da sem se ga kar naveličala. Po dolgem času pa se bomo zopet peljali z vlakom. Gremo po bohinjki progi v Goriška Brda in v Novo Gorico.

V prejšnji številki e-novic sem vam nanizala nekaj podatkov o tej progi. Nisem pa prepričana, da vam je znano, da je veliko gradbenega materiala iz kamnoloma Kamnitnik vgrajenega v Bohinjski predor. V Loških razgledih sem o tem našla veliko napisanega.

(LR 1954,1955,1964,1975,1995, avtorji Primož Simonič, Anton Ramovš, France Štukl)

KAMNITNIK (visok 414 metrov)

V drugi polovici 19. stoletja so na Dunaju razmišljali o čim krajši železniški povezavi s Trstom. Ena možna pot je bila tudi po loškem ozemlju. Odločili so se za bohinjko traso. Toda Škofja Loka je z bohinjko progo tesno povezana, saj je kamen iz kamnoloma na Kamnitniku vgrajen v bohinjskem predoru.

Vse do 14. stoletja so freisinški tlačani na Kamnitniku obdelovali vinograd. Delo je bilo težko, saj je bila prst plitva. Pridelovali so vino za potrebe grajskih, a to vino je bilo slabše kvalitete, zato so vinograde v 14. stoletju opustili.

Po tem je bil Kamnitnik opuščen, neporaščen. Iz 1649. leta obstaja Merianova risba, ki edina prikazuje poleg Škofje Loke in okolice tudi Kamnitnik.

Merianova risba iz leta 1649

Bil je lepo zaobljen vse do 19. stoletja, zelen s položnimi pobočji s tremi vrhovi: Prifarški Kamnitnik, Loški Kamnitnik in tretji vrh, Pahovčev Kamnitnik, ki so mu rekli V hribih. Tam so stale gauge ali vislice. Zgrajen je iz konglomerata in kmalu so ga začeli uporabljati za okrasne namene: kot je nagrobnik na pokopališču pri Kranju iz 1683. leta, stopnice v cerkvi na Joštu 1751. leta. V 18. stoletju je kamen zaslovel in vse več so ga uporabljali.

KAMNOLOM

Leta 1902 pa so začeli tu lomiti kamen za potrebe Bohinjskega in Karavanškega predora. Kamen je imel zadostno nosilnost in ga je bilo lahko obdelovati, plasti so bile dovolj debele brez nekoristne glin in peska.

Pomembno dejstvo je bilo tudi to, da je bila blizu železniška proga. Za odvoz kamna je podjetje Nussi nameravalo celo zgraditi železnico od Kamnitnika do železniške postaje na Trati, a iz tega ni bilo nič.

Delati so začeli nad potokom Sušica. Najprej je delalo 350 delavcev in kamnosekov, kmalu pa kar 500. Kamnoseki so bili Italijani, Furlani, Hrvati, med navadnimi delavci pa je poleg domačinov delalo še veliko Hrvatov, Bosancev in Madžarov.

Kamnolom danes

Na železnico so kamen prevažali s konjsko vprego. Podjetje Franca Dolenca je poleg svojih konj najelo tudi kmečke in jih je včasih vozilo kar 50. 8-10 delavcev je štela skupina kamnosekov in pomožnih delavcev, ki so minirali, klesali nakladali material. Od tega dela v kamnolomu so imeli veliko koristi tudi meščani, saj so v vseh kotičkih stanovali kamnoseki, uslužbenci...

Delo je bilo slabo plačano, tako je dvakrat prišlo celo do stavke.

Po grobih izračunih je vsak voznik s konjem peljal štirikrat na dan, to je 800 kg in vozilo jih je 50. Tako so vsak dan odpeljali 160 ton materiala. Če to množimo z 270 delovnih dni, so na leto zvozili 43.000 ton in v štirih letih 172.000 ton kamna.

Po letu 1906 se je delo v kamnolomu močno zmanjšalo, a so kamen občasno še lomili. Občina je sklepala pogodbe z raznimi podjetji, od leta 1936 pa do vojne je imelo zakupno pogodbo ljubljansko gradbeno podjetje Dedek. Med drugo svetovno vojno so izkoriščali ta kamen še Nemci, ki so ga celo izvažali v Nemčijo. Tu so naleteli celo na manjše jame in kapnike.

Štemarski vrt, v ozadju Kamnitnik in vojašnica

V tridesetih letih so začele rasti hiše ob vznožju Kamnitnika: prva hiša je nastala 1921, 1928 so zgradili vojašnico. 1939. leta je velik del Kamnitnika kupila jugoslovanska vojska in vojašnico povečala.

Po 1930. letu so Kamnitnik začeli celo pogozdovati, a večjega uspeha ni bilo.

Od nekdanj so svoja domovanja ljudje krasili z lepo obarvanim kamnom. Podboji starih loških hiš so iz lepo obdelanega domačega kamna, okenski okviri so na Gorenjskem

Poslovne stavbe, stolpnice, v ozadju Kamnitnik in bivša vojašnica - danes

pogosto iz zelenega tufa, iz okrasnih kamnov so prav tako spomeniki, pragovi, cestni robniki... V 16. stoletju je imela veljavo rdeča in modra barva, veliko kasneje pa bela in črna. Pomembno je tudi, ali je barva enotna ali je kamen pisan. Za izkoriščanje v kamnolomu je važno še to, da je primeren za obdelovanje - poliranje, da so plasti dovolj debele in da je dovolj nosilen.

Kamnitnik je zgrajen iz škofjeloškega konglomerata, to je sprimek proda različne debeline in barve: sivi, rdečkasti, rjavi, zeleni, so apnenčasti, lapornati, dolomitni. Rdečkasto glineno lepilo je prod povezal v kamnino (pred 37 milijoni let). Te konglomerate najdemo še na Kranceljnu, od Kamnitnika pa se širi še proti Crngrobu vse do Srednjih Bitenj. V 18. stoletju so kamen začeli izkoriščati za okraševanje domačij, konec 19.

stoletja so vgradili več lepih portalov (V Dolenčevi hiši 1865., Puštalskem gradu, 1751. so postavili Marijino znamenje, ki ima podstavek iz tega kamna).

V cerkvi sv. Jurija v Stari Loki, ki so jo gradili od 1863 do 1865, je veliko opreme iz tega kamna: obhajilna miza, kjer je kamnosek uporabil grobo zrnat kamen za obrobo in drobno zrnatega za izdelavo rozet, menza velikega oltarja, stopnice pred velikim oltarjem, krstni kamen in kropilnik, šest stranskih oltarjev in drugo.

V začetku 20. stoletja so izkoriščali ta kamen kot gradbeni material za karavanški in bohinjski predor.

Portale iz tega kamna so vzdali v veliko hiš vse do Železnikov in v Poljanski dolini do Gorenje vasi.

V povojnem času pa so začeli izkoriščati hotaveljski marmor, ki ima danes veliko veljavo.

(Primož Simonič- Kamnitnik V LR št. 11-1964, Anton Ramovš - Nahajališča in uporaba okrasnih kamnov na škofjeloškem ozemlju, LR 1954 France Štukl)

Ko so 1906. končali z velikimi deli v kamnolomu, je bila visoka stena daleč odmaknjena od današnje Partizanske ceste.

L.1905 je Kamnitnik naslikal Ivan Grohar. Takrat je bil že močno spremenjen.

Kamnitničan je zelo lepo obarvan, pisan in še lepši je, ko je poliran.

Ivan Grohar: Zasneženi Kamnitnik 1905

IN OD TAM:

KULTURNA DEDIŠČINA v izobraževanju in prostovoljstvu starejših

Borjana Koželj

Špela, Majda, Maja in moja malenkost smo se 5. aprila udeležile drugega srečanja v okviru projekta Krepitev mreže NVO izobraževanja starejših. Organizator prvega srečanja je bila naša univerza in veselilo nas je, da je imelo srečanje lepo udeležbo in smo imeli priložnost predstaviti naše delo. Vse je presenetilo, da imamo na naši univerzi tako pestro dogajanje, saj skrbimo za izobraževanje, prenašanje znanja v praktične projekte, ki postanejo stvarnost, za organizirano prostovoljstvo v knjižnici, v muzeju, za druženje ob čaju, na strokovni ekskurziji... Samo prestopiti moramo prag in pogledati, s čim se ukvarjajo drugi pa že ugotovimo, da je možnosti za odličnost tudi na drugih področjih. Vsaka univerza ima svoj pristop in se lahko ponaša s svojimi uspehi. Smo se česa naučili? Srečali smo se v Centru Evropa na Dalmatinovi ulici v Ljubljani. Najprej nas je pozdravila prof. dr. Ana Krajnc in predstavila naš projekt. Njenim besedam vedno radi prisluhnemo. Potem nam je Andreja Smolič z univerze za tretje življenjsko obdobje Grosuplje predstavila obsežen projekt: Obudimo kulturno dediščino: raziskovanja kapelic za vpis v register kulturne dediščine in starejši prostovoljni turistični vodiči.

Projekt študijskega krožka je trajal kar tri leta. Popisali so vse kapelice na področju občine Grosuplje, raziskali vse podrobnosti o vsaki kapelici in svoje delo predstavili v obsežni knjigi. Poskrbeli bodo tudi za obnovo treh kapelic, ki so v zelo slabem stanju. Tu jim bo priskočil na pomoč restavratorski krožek s svojim strokovnim delom.

S tem projektom so poskrbeli za ohranjanje kulturne dediščine, sestavili so register kulturne dediščine, delo je temeljilo na študiju strokovne literature in prenosu znanja in veščin med člani krožka, poiskali pa so informacije tudi pri strokovnjakih s posameznih področij. Ob delu so spoznavali svoje okolje, spoznanja predstavili domačinom na rednih razstavah in v zgibanki z naslovom: »Od kapelice do kapelice«. Spoznanja so prenesli tudi na mlajše generacije v šolah. Vse delo je temeljilo na prostovoljstvu, donatorji pa so prispevali sredstva za tisk knjige.

Lili Mahne iz Notranjskega Ekološkega centra, ki vključuje tudi univerzo za tretje življenjsko obdobje, nam je predstavila raziskovanje kulturne dediščine in mrežo prostovoljcev.

Eden izmed njihovih projektov je čezmejni projekt Trajnostni razvoj reke Ljubljanice. Ta izvira na hrvaški strani kot Trebuhovica in kar sedemkrat ponikne in pride zopet na dan – končno kot Ljubljanica in sodi v Notranjsko kraško regijo. Poleg hrvaškega društva iz Čabra so se na slovenski strani vključili v projekt občina Cerknica, muzej, društva... Cilji tega projekta so bili: krepitev stalnega čezmejnega sodelovanja na gospodarskem področju in krepitev čezmejnih odnosov na različnih področjih.

Drugi njihov uspešen projekt je bil izpeljan v vasi Narin blizu Pivke. Povezali so 12 kmetij, kjer predstavijo svojim obiskovalcem »kar je nam vsakdanje življenje, to je drugim doživetje«. Tako je nastala dediščinska skupnost.

Kako je nastal Muzej Jezerski hram pa bomo sami raziskali, kajti tudi ta projekt je zelo zahteven in obisk bomo gotovo dali v naš program za naslednje leto.

Po odmoru za kavo smo prisluhnili doc. dr. Nives Ličen s Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani: Pripovedovanje zgodb, biografsko učenje in program ustne zgodovine. Predstavila nam je pomen pripovedovanja življenjskih zgodb za mlajše generacije, ki potrebujejo svojo zgodbo iz okolja, kjer živijo.

Spomini se oblikujejo v zgodbo, ki jo lahko podarimo. Lahko jih zbiramo, zapisujemo, ustvarjamo, pripovedujemo.

Če je zgodba celovita, nas nekaj nauči, spremeni. Pomembno je, kako zgodbo pripovedujemo: pripovedovanje naj bo doživetje, s čustvenim nabojem. Grozljivost v zgodbi se mora razrešiti, da se čustvena napetost na koncu sprosti.

Po razpravi v skupinah smo delo zaključili in se dogovorili, da se zopet srečamo na posvetu 20. aprila v Cerknici.

CERKNICA, 20. aprila 2011

Borjana Koželj

Na tretji posvet mreže NVO v Cerknici se nas je odpravilo kar šest. Naša delegacija je bila največja in smo z veseljem prisluhnile posameznim temam. Tokrat smo se posvetili zakonodaji na področju izobraževanja starejših. Ugotovili smo, da starejših v izobraževanju zakonodaja ne podpira. Trudili se bomo za spremembe zakonodaje in posredovali pobude Ministrstvu za šolstvo in šport.

V drugem delu smo izpeljali razširjen Svet slovenskih univerz za tretje življenjsko obdobje. Ta se sestane enkrat ali dvakrat letno in vedno na drugi univerzi. Pred šestimi leti smo svet gostili pri nas, lansko leto smo bili v Domžalah, naslednje leto pa nas bo gostila univerza iz Grosupljega.

Maša Bizovičar, vodja projekta Mreža nevladnih organizacij izobraževanja starejših je predstavila osnovne cilje in naloge projekta, potem pa smo se predstavili vsi štirje partnerji v projektu. Poročali smo, kaj vse smo že postorili in kakšni so naši naslednji koraki.

Pogovarjali smo se tudi o projektu »Znaš, nauči drugega«. To je gibanje podarjanja znanja uporabe računalnika. Posebnega sestanka na to temo se je z naše univerze udeležila Zlata Ramovš.

Za zaključek smo obiskali Muzej Cerknškega jezera Jezerski hram. Vredno ogleda. Gotovo se bomo na Cerknško jezero še vrnili. Obisk priporočamo tudi drugim.

Ogled makete Cerknškega jezera

TEDEN DNI NA POLJSKEM (od 10. do 16. aprila)

Nevenka Mandić Orehek

S petdnevne fotografske delavnice v okviru delavnic Grundtvig sem se z ogromno posnetkov in polna lepih vtisov vrnila s Poljske. Spoznala sem čudovite ljudi iz osmih držav.

Prebivali smo v mestecu Puszczykowo (Puščíkovo), ki je obkroženo z Wielkopolskim narodnim parkom. Narodni park je bil naše »vadbišče« v spremstvu gozdarja. Obiskali smo tudi bližnji Poznanj, eno najstarejših in največjih mest na Poljskem.

Program Grundtvig delavnice omogoča učečim se odraslim sodelovanje na delavnicah, ki se odvijajo v drugi državi članici, ki sodeluje v programu Vseživljenjskega učenja. Vsi, ki ste pripravljeni potovati, se učiti, želite spoznati ljudi iz drugih držav, poiščite delavnico, ki vas zanima.

Organizator delavnice organizira nastanitev, krije potne stroške in stroške bivanja.

Utrinki s Grundtvig delavnice na Poljskem

**Čestitamo
ob 1. maju,
prazniku
dela.**

Srečno!

ALI STE VEDELI!

Če vas piči žuželka, je najboljšo zdravilo proti bolečini, da mesto pika:

- navlažimo s sokom čebule,
- navlažimo s sokom netreska,
- na pik položimo v vodo namočen aspirin in ga pritrdimo z obližem.

Spletne novice OD TU IN TAM je uredil Rudi Zadnik, lektorirala Mara Volčič in oblikovala Nevenka Mandić Orehek.

Če E-novic ne želite prejemati, nam to sporočite na naslov:

loka3univerza@gmail.com

Če pa poznate koga, ki bi novice rad dobival, prosimo, da nam posredujete njen ali njegov elektronski naslov.